

TAM DOMA, TENKRÁ•T...

ÁšterÁ½, 20 Á•ervenec 2010

PÁ™iznám se, Á¾e uÁ¾ ani pÁ™esná› nevím, jak to vypadá dnes tam, kde kdysi bývalo moje "doma". Ta ulice se jmenovala Sboru národní bezpečnosti, ve zkratce TÁ™ída SNB. Bydleli jsme v pátém patÁ™e a má›li z kuchyně› balkon, ze kterého tatí› vidě›l na tabuli tehdejšího Dynama - takÁ¾e vidě›l, kdo vyhrává, jestli Slávie nebo Sparta.

V domě› na rohu bylo Á™eznictví a z druhé strany mlékárna, pak samobsluha Pramen, ve které toho ale celkem moc nebylo - kromě› konzerv, sklenic s naloženými zeleninami, asi dvou druhů› sýrů›, pak máslo a mražené› rybí filety, nebo vířivá› a šáva na krupičnou kašičku. Má›li tam dvě› pokladny. Ty ostatní obchody byly skoro vÁ¾dy jako u sně›deného krámu, vÁ¾tšinou ná›co pÁ™išlo a rychle se to rozprodalo a hodně› záleželo na tom, jestli jste byli zadobřeme se Á™ezníkem - tak to pak Á•lově›k vÁ¾dy vÁ¾dě›l, kdy se jít postavit do fronty na "ná›co". Troškově› drogerie - pamatuju, Á¾e tam prodávali šampony v takových úplně› malinkých jednotlivých dávkách, jako malé plastické vavřínky - byla jsem dítě› a pÁ™sobil to na mne docela exoticky. Pak bych obchod se zeleninou, kde v zimě› má›li vÁ¾tšinou jen sud kyselých okurek a kedlubny. Na ty nesmírně› exotické plody byly vÁ¾strašně› dlouhé fronty; myslím tím pomeranče› a banány - to pÁ™sobil jako ná›co, na co se Á•lově›k má špičkově› koukat, a ne to sníst. Ale skutečné› nebezpečí spočívalo v tom toaletním papíru, který prodávalo papírnictví, tedy ale jen občas; maminka mne vÁ¾dycky posílala vyřipit, kdy se mám jít postavit do fronty na toaletní papír a vÁ¾tšinou jsem byla vÁ¾dy úspěšná› - mne tam znali jak falešně›j pÁ™ník; ale ne o nic více než› kašičku jině› dítě› z okolí, které si chodilo taky pro seřipit, inkoust a balicí papír. Po tÁ™ídě› Sboru národní bezpečnosti jezdily dle linky tramvaje, a hned za kolejemi pÁ™es ulici bylo pÁ™ed Dynamem (myslím dnešní Slávií) prázdné prostranství s lavičkami a troškově› zeleně›. Ná›kdy tam ale začali stavět cirkus. Dychtivě› jsem to pozorovala z balkonu. Nejdříve› se objevilo pár maringotek, pak uÁ¾ byl stan skoro zvednut nahoru, a zničehono nic tam stál pÁ™enáherně› cirkus, maringotky, velké maringotky se zvířaty, úplně› jiný svět sám o sobě›. Toulala jsem se tam v odpolednech po šamponě› a celkem jsem jim nevěřila, dokonce mne ná›kdy pustili dovnitř. Hodiny a hodiny jsem sedě›la a koukala na trénující akrobaty a klauny, a byla v sedmém nebi. Když› začali dávat pÁ™edstavení, tak uÁ¾ jsem tam nesmě›la, ale našla jsem si místo›ko, jak podlézat mezi plachtami dovnitř, takÁ¾e jsem vidě›la jedno úplně› celé matiné. Hned nad vchodem bylo pódium s orchestrem, a když› orchestr začal hrát, tak jsem vÁ¾dě›la skoro nazpaměť, kdo bude pÁ™ít a na retrospektu si uvě›domuji, Á¾e o tomhle rodiči› vÁ¾bec nevě›dě›li, a taky nechápu, proč› nikdo nehlídal osmiletou malou holku ale zÁ™ejmě› jsme tehdy nemě›li moc pedofilů›. Když› cirkus odjel, zbyla po ná›m jen prázdná plocha, zející šedivá› velká díra ničehono. AÁ¾ po Á•ase se tam objevila poušť, pÁ™ijely houpačky, lochnesky, strašidelné jízdy, kam jsem se dvakrát propašovala zadarmo, houpačky vřehono mošně› a nemošně› druhu. Takovou trochu speciální vzpomínku mám na Á™etízkový kolotoč, neboť tam se ná›jaký ubožák nutně› potřeboval vyzvracet ze sedátka v pohybu spadlo to, vÁ¾trem odneseno, akorát na mne. Stejně› tak se nedá zapomenout na cukrovou vatu, coÁ¾ pro mne byl velký zázrak, a dlouho mi trvalo pochopit, jak se bÁ›hem pár vteřin máÁ¾e objevit na špičce ten velký rážový chumáč, na dotyk. Myslím ale, Á¾e v té době› byli lidé celkem tolerantní, neboť mne tam nechali dlouho jen tak stát a zaníceně› pozorovat onen výrobní proces - aniÁ¾ by mne odháně›li. Pak odjela i poušť a zas na ná›jakou dobu vřehono utič a zbylo jen to prázdné prostranství... Teď› je vřehono jiné - tam, kde býval cirkus teď› stojí TESCO, tÁ™ída SNB se jmenuje Vršovicová, a na toaletní papír se uÁ¾ nestojí fronty. HankaG.